

40 METŲ

NAUJUS METUS PRADĖJUS

Nesustabdoma laiko tekė neša mus, mes, štai, vėl pradėjome Naujuosius 1988-sius Metus. Ne mūsų rūpestis vien spėlioti ar pranašauti, ką jie atneš neramiam pasauliui.

Taigi, ir šių 1988-ųjų metų tradicine proga, mes ir be jokių pranašavimų tikrai žinome, kad mums ir mūsų Gimtajai Žemei jie bus tikrai laimingesni tik tuo atveju ir tiek, kiek mes patys kiekvienas išsilaikysime lietuviškos kovos dvasioje.

Šaunus spausdintas žodis — pats didysis mokytojas ir auklėtojas.

Bet kokie darbai ir žygiai — neateina ir nepasidaro patys savaime. Gyvenimo ratą suka žmogus. Žmogus ir žmonės, savo darbu, savo išverme ir kovos dvasia, kuria tiek savo asmeninį, tiek visos tautos gyvenimą, darbus ir žygius. Šiomet minime, su padėka Dievui ir pagarba daugeliui tautiečių, ML-vos 40-metį. Daug pastangų, daug rūpesčių, daug darbo ir pasišventimo įdėta — ir dedama.

Gyvas, įdomus laikraštis ar žurnalas — ne vieno žmogaus darbas. Taigi, mūsų bičiulių rankose ir geroje valioje tolimesnis visuotinis savaitraščio pasisekimas. Ši mūsų gražioji kultūrinė tradicija gyvuos tol, kol mes ją visi puoselėsime ir plėsime.

Naujasis 1988-ųjų metų darbo baras, reikia tikėtis, ne tikrai išlaikys savo ligšiolinėse gretose mūsų laikraščio bičiulius, bet ir sutelks dar daugiau naujų jėgų — naujų skaitytojų, bendradarbių, visokeriopų rėmėjų.

Šį atsakingą spausdinto žodžio darbą nuoširdžiai tęsiame, tvirtai tikėdamiesi visų, senų ir jaunų, lietuvių talkos ir visokeriopos paramos.

Nauji metai — nauji lapai.

ML redakcija

Prof. Antanas Maceina

TAUTOS KRIKŠTAS

Prof. A. Maceina, gyvendamas V. Vokietijoje, Lietuvos krikščionybės sukakties proga buvo užsimojęs prieš savo mirtį parašyti studiją "Ora et labora" — Melskis ir dirbk. Neturime žinių, ar jis savo studiją baigė. Čia spausdiname iš tos studijos ištrauką, kuri buvo įdėta VLB Miuncheno apylinkės bendralaiškyje 1987 m. 2 nr.

Red.

JAUNYSTĖ

Iautos krikštas yra gili, tačiau mažai svarstyta problema. Tiesa, apie jį esame gana daug kalbėję istoriškai, ypač mūsų tautos reikalui, bet beveik nieko nesame apie jį tarę filosofiskai religijos ir tautos santykių atžvilgiu. Iš tikro, ką gi reiškia, kad tauta pasikrikštija arba priima krikščionybę? Tai klausimas, kurio nežinota pirmaisiais trimis šimtmečiais, kuris tačiau visų svarumu kilo tada, kai krikščionybė tapo valstybine Romos imperijos religija ir pradėjo žygiuoti į barbarų tautas. Pirmųjų amžių krikščionims buvo žinomas tik individualus atsivertimas. Nors apaštalai, pasak Naujojo Testamento, ir buvo sutarę, kad Povilas su Barnabu eis "pas pagonis", o kiti "pas žydus" (Gl 2,9), vis dėlto šis pasiskirstymas lietés tik erdvę, o ne tautą kaip visumą. Ir vieni, ir kiti galėjo nešti Kristaus Evangeliją anuo metu

Dailininko Edmundo Žiauberio lino raiziny

tik atskiram žmogui — tiek žydui, tiek pagoniui. Tautos krikšto tada nežinota.

Individualus gi krikštas prasidėdavo katechumenatu, kuris buvo žymiai daugiau nei tik pasiruošimas Krikšto sakramento liturgijai. Katechumenatas buvo vispusiška pastanga ugdyti žmogų į krikščioniškąją dvasią. Jis trukdavo trejus metus, apimdamas tikėjimo tiesų pažinimą gailastingų darbų vykdymą, asmeninę askezę (pvz. malda ir pasninkas) ir net profesijos pakeitimą, jei ši nesiderino su Evangelijos nuostatais... Pirmųjų trijų šimtmečių eigoje reikėjo prašytis tapti krikščioniu; reikėjo savo gyvenimu įrodyti, kad esi vertas krikšto.

Visa betgi pakito, kai ketvirtojo šimtmečio eigoje stabmeldžių masės siūbtelė į Bažnyčią Imperatoriui Teodozijui

SEMANARIO

MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cz. 800,00
 Prenumerata paprasto pašto užsienį: 35 Dol.
 Prenumerata oro pašto Šiaurės Amerikoje 60 Dol.
GARBĖS PRENUMERATORIUS Cz. 600,00

Užuojautos, Sveikdinimai ir Skelbimai (Anūncios) mokami už skilties (Coluna) centimetrą Cz. 50,00!
 Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.
 Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiūra.
 Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtina išreikšti Redakcijos bei leidėjų nuomonę.
 Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti **FRANCESCO GAVENAS** ar **PETRAS RUKŠYS** vardu.

Rua Justindiba, 28 Parque da Mooca - CEP 03124
 São Paulo - Brasil
 Diretor Responsável: **VYTAUTAS BACEVIČIUS**
 Administrador: **PETRAS RUKŠYS**
 Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cz. 20,00
 J. P. Amerika oro paštu: 45 Dol.
 I tolimus kraštus: 75 Dol.
 Vieno Numerio **GARBĖS LEIDĖJAS** Cz. 1.200,00

Už skilties (Coluna) centimetrą Cz. 50,00!

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiūra.

Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti **FRANCESCO GAVENAS** ar **PETRAS RUKŠYS** vardu.

pakelus krikščionybę į valstybinės religijos rangą (380 m.), uždraudus žmonėms nuo jos atkristi (381 m.) ir galop uždarius pagoniškąsias šventyklas (391 m.), stabmeldybė nuėjo į pagrindį, kuriame tris šimtus metų buvusi krikščionybė. Viešasis gyvenimas vis labiau krikščionėjo, kadangi valdovai jau buvo krikščionys. Tuo būdu ir Bažnyčios narių skaičius pradėjo augti masiškai... Tačiau ugdyti minios į krikščioniškąją dvasią neįmanoma. Masinis katechumenatas yra negalimybė. Tąd krikščionybė ir atsidūrė prieš skaudžią dvijulę: arba virsti atskiruolių bei mažų būrelių religija, arba atsisakyti katechumenato. Pats istorijos vyksmas ją stumte stūmė antruoju keliu. Katechumenatas ėmė nykti ir pamažu visiškai išnyko. Jį pakeitė 'tautos krikštas', vadinasi, oficialus valdovų pasikrikštijimas, patraukdavęs paskui save ir valdomuosius... Valdovų krikšto motyvai čia mums nėra svarbūs (dažniausiai jie yra buvę politiniai). Mums čia tik svarbu nuvokti, kas įvyksta 'tautos krikšto' metu tiek pačioje tautoje, tiek krikščionybėje. Kas gi yra ta krikštą priėmusioji tauta?

Visų pirma tai krikščionys be katechumenato, vadinasi, be asmeninio pasiruošimo bei apsisprendimo. Jų įjungimas į Bažnyčią vyksta ne vidiniu asmens pasikeitimu (metanoja), o viršiniu religijos pakeitimu, dažnai įsakytu ar bent privalotu, kaip tai yra buvę su mūsų tautos krikštu. Z. Ivinskis šitaip aprašo jo priėmimą: "Pavaldiniams pradžioje daugiau reikė ne tiek naujojo mokslo turinys, kiek didžiojo kunigaikščio autoritetas, įsakas mesti senus tikėjimus ir prietarus. Savo valdovui pakluse bajorai turėjo priimti tokį pat tikėjimą, kokį jis naujai pradėjo išpažinti". Šiuo atžvilgiu mūsų tauta nebuvo kokia istorinė išimtis. Jos kelias į krikštą buvo įprastinis krikščionybės kelias, pradėdant ketvirtuoju šimtmečiu.

Nūn, stingant asmeninio pasiruošimo krikščioniškajam tikėjimui, o įeinant į Bažnyčią visai tautai, įgygiuoja ją ir senoji religija sava siela. Tai kas, kad "Jogailos įsakymu", kaip rašo Ivinskis, buvo "sunaikinti aukų židiniai", liepta "Iškirsti šventais laikomus medžius ir giraites, išmušti namuose gerbiamus žaičius". Pati stabmeldybės dvasia tuo anaipol nebuvo sunaikinta. Ir ne tik Lietuvoje. Ji nebuvo sunaikinta nė vienoje tautoje, kuri buvo pakrikštyta pasikrikštijus jos valdovui. Tautos krikštas įjungia tautą į naują religijos senąją jos sanklodą. Naujos sanklodos krikštas neduoda ir negali duoti. Krikščionybė yra priversta šią senąją sanklodą ne tik pakeisti, bet prie jos taikytis ir ją net į save įimti.

Daug dalykų, kurie, sakysime, vokiškai kalbančioje Vakarų Europoje šandien atrodo esą giliai katalikiški paoročiai, iš tikro yra germaniški stabmeldiškojo tikėjimo likučiai. Šiais senojo tikėjimo likučiais germaniškoji krikščionybė ir skiriasi nuo romaniškosios ar slaviškosios krikščionybės, kurios savo ruožtu yra apsprętos taip pat savos stabmeldybės likučių. Gal tik Lietuvoje krikščionybė nėra virtusi tikra prasme lietuviška todėl, kad, pirma, mus užgožėjo slaviškieji — lenkiškieji ir gudiškieji — papročiai ir kad, antra, mūsų stabmeldybė, atrodo, nebuvo taip stipriai susiklosčiusi viršiniu savo pavidalu, kaip kitos europinės religijos. Tačiau religinė tautotyra gal ir mūsų krikščionybėje rastune vieną buvusios stabmeldybės likutį.

Grynos krikščionybės niekur nėra. Visur Kristaus religija yra sutautinta, kaip ir jis pats savo įsikūnijimu buvo susitautinęs. R. Horneggeris įspėja mus, kad nemanytume, jog pagoniškoji tautos sankloda buvoja šalia krikščionybės. Priešingai, "pagoniškasis tikinčiųjų religingumas apsprendžia kultą bei maldingumą

lytis ir tuo būdu pasidaro Bažnyčioje pastovus". Tiesa, seniau misininkai stengdavosi senosios religijos apraiškas žeminti, slėgti ir net drausti. Užtat kaip tik tai ir yra viena iš priežasčių, kodėl pastaraisiais šimtmečiais misijos buvo pasidariusios arba nesėkmingomis (Indija, Kinija, Japonija), arba labai paviršutiniškos (Pietų Amerika). Ir tik Vatikano II susirinkimas suprato, kad "to, kas daigeliais glūdi tautų kulte ir kultūroje reikia ne tik neardyti, bet ugdyti, kad stiebtusi aukštyn ir tobulėtų Dievo garbei" (dekr. "Ad gentes", nr. 9). Nuosekliai tad ir misininkai privalo nežiūrėti į stabmeldiškąjį gyvenimą kaip nevykusį: "Kas nori eiti į kitą tautą, privalo gerbti jos paveldėjimą, jos kalbą ir papročius" (nr.26). Krikščioniškasis gyvenimas "prisitaiko prie kiekvienos kultūros dvasios ir jos būdingumo" (nr.22).

Ne visados tai vyksta sąmoningai, kaip mūsų dienomis. Tai vyksta dažniausiai savaime. Lietuvoje, kaip rašo Z. Ivinskis, Vilniaus katedros "didysis altorius buvęs pastatytas ten, kur seniau buvusi kūrenama šventoji ugnis". Tai simbolis, kad naujoji religija stoji senosios vietoje. Bet, antra vertus, "Lietuvoje, kaip toliau sako Ivinskis, bažnyčioms būdavo parenkamos pagonių lankytos ir jų gerbtos alkietės ir alkakalniai". Tai simbolis, kad senoji religija įtaigauja naująją: tauta priima naują Dievą, tačiau tik taip ir ten, kaip ir kur ji buvo garbinusi senąjį. Nes krikščionybė neturi kito kelio į tautą, kaip tik per pačią tautą: "Naujasis gyvenimas, skelbia Vatikano II susirinkimas, privalo reikštis tautinės bendruomenės ir kultūros srityse" (nr.21). Be abejonės, visa tai temdo krikščionybę kaip dieviškąją šviesą žmonijai, kaip kad žmogiškasis Kristaus gyvenimas Nazarete temdė jo dievybę. Tačiau Bažnyčios istorija yra tokia pat didžiulė kenozė, kaip Kristaus įsikūnijimas. Tautos krikštas yra šios istorinės kenozės apčiupiamiausia apraiška.

Tautos krikšto akivaizdoje Bažnyčiai kyla naujas ir net pats sunkiausias uždavinys: "individualinį katechumenatą paversti istoriniu katechumenatu. Kitaip sakant, įugdyti tautą kaip visumą į krikščioniškąją dvasią. Tai tikroji bažnytinė veikla tautoje, priėmus šiai krikštą per valdovą. Tokiu atveju tautos istorija virsta ištiesu katechumenatu, trunkančiu kartais šimtmečius, jei Bažnyčios atstovai yra ne misininkai tikra prasme, o arba politiniai atėjūnai, arba veržlūs savi-

CIRURGIOS DENTISTAS
 Dr. Jonas Niciporciukas
 Dr. Paulo R. Niciporciukas
 Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 1o and.
 V. Prudente - Fone: 273-6696

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS
 Guarda Chuvos de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.
 Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.
 Vicente Vitor Banys Ltda.
 Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677
 Res.: 274-4886

VIRŠ ŠIMTAS KONGRESMENŲ UŽSTOJA VYSKUPĄ STEPONAVIČIŲ

Šimtas du JAV kongresmenai pridėjo savo parašus prie laiško pageidaujancio, kad sovietai atšauktų vyskupo Julijono Steponavičiaus ištrėmimą. Liepos 20 d. laiške Sovietų Sąjungos Religinių Reikalų Tarybos pirmininkui Konstantinui Kharčevui, kongresmenai atkreipė dėmesį į tai, kad Steponavičius, Panevėžio vyskupijos ir Vilniaus arkivyskupijos apaštalinis administratorius, š.m. sausio mėnesį sulaukė dvidešimt šeštuosius tremties metus Žagarėje, kuri esanti Lietuvos šiaurėje.

Kongresmenai toliau pažymi, kad pagal jų turimą informaciją, vyskupas Steponavičius buvo ištrėmtas už tai, kad jis atsisakė priimti valdžios kišimąsi į Bažnyčios reikalus. Jis niekad nėra buvęs nei apkaltintas nei nuteistas dėl betkio nusikaltimo, sako kongresmenai. Tinkinčiųjų peticijos dėl jo padėties nusulaukė atsakymo iš valdžios. Pastaraisiais metais valdžios pareigūnai peikė vyskupą už tai, kad jis dalyvavo religiniuose festivaluose, jubiliejuose bei laidotuvėse, tęsia kongresmenai. Vatikano metraštyje pažymėta, kad vyskupui Steponavičiui trukdoma atlikti savo pareigas.

Atskleidę šiuos faktus, kongresmenai prašo Kharčevo daryti visa tai kas reikalinga, kad vyskupo Steponavičiaus byla būtų išspręsta – kad jo ilgas priverstinės izoliacijos laikotarpis būtų užbaigtas jo sugražinimu Vilniun, kur jis galėtų vyk-

TAUTOS KRIKŠTAS
naudžia. Taip yra buvę mūsų tautos istorijoje, kai pirmoji lietuviškoji religinė knyga pasirodė, tik praėjus 160 metų (1547) po oficialaus Lietuvos krikšto. O apie vietinės dvasiškijos ruošimą lietuvių kalba ir pagal lietuviškuosius papročius, kaip to reikalaujama dabar, anuo metu nebuvo nė kalbos. Bažnyčios misijinė paskirtis ir jos uolumas padaryti Kristaus mokiniais "visų tautų žmones" (Mt 28,19) kaip tik ir atsiskleidžia šio istorinio katechumenato metu. Nes pakrikštyti tautą, krikštijantis valdovui, yra gana lengva; užtai sunku ją paskui padaryti krikščionišką.

"Tėviškės Žiburiai"

dyti apaštalinio administratoriaus pareigas.

Šio laiško iniciatoriai buvo kongresmenas John Miller (respublikonas iš Washingtono) ir kongresmenas Edward Feighan (demokratas iš Ohio). Jie taipogi turėjo pagrindinius vaidmenis parašų rinkime laišku, kuris buvo taikomas sovietų prokurorui ryšium su kalinamų kunigų Svarinsko ir Tamkevičiaus bylon. Pastarasis laiškas, kuris turėjo 66 kongresmenų parašus, buvo pasiųstas birželio mėnesį. Abiem laiškam reikiama informaciją pristatė Lietuvių Informacijos Centras, kuris glaudžiai dirbu su Miller ir Feighan vadovaujama Atstovų Rūmų Lietuvos katalikų religinės laisvės grupe.

Toliau seka sąrašas kongresmenų pasiūsių laišką dėl vyskupo Steponavičiaus, pagal valstijas.

California (14): Badham, Bellenson, Berman, Boxer, Coelho, Dannemeyer, Dornan, Fazio, Lantos, Lévine, Lowery, Martinez, Pelosi Waxman.

Illinois (9): Annunzio, Collins, Durbin, Fawell, Hayes, Hyde, Lipinski, Porter, Russo.

Indiana (2): Hiller, McCloskey.

Maryland (4): Bentley, Cardin, Dyson, Hoyer.

Massachusetts (4): Atkins, Conte, Frank Moakley.

Michigan (4): Broomfield, Conyers, Kildee, Wolpe.

Minnesota (2): Sikorski, Weber.

New Jersey (7): Dwyer, Florio, Galio, Hughes, Roe, Smith, Torricelli.

New York (17): Ackerman, Biaggi, Fish, Garcia, Hochbrueckner, Horton, Kemp, Lent, McGrath, McHugh, Manton, Mrazek, Owens, Scheuer, Slaughter, Towns, Wortley.

Ohio (7): Feighan, Hall, Kaptur, Luken, Lukens, Stokes.

Oklahoma (2): Inhofe, Synar.

Pennsylvania (4): Kostmayer, McDade, Ritter, Weldon.

Texas (5): Archer, Boulter, Bryant, Bustamante, Frost.

Virginia (3): Bateman, Billey, Wolf.

Washington (2): Lowry, Miller

Wisconsin (4): Aspin, Gunderson, Kleczka, Moody.

Po vienas Kongreso atstovas iš šjų valstijų bei rajonų pasirašė laišką: Alaska – Erdreich, Arizona – Udall, Colorado – Schroeder, District of Columbia – Fountroy, Guam – Blaz, Hawaii – Akaka, Iowa – Leach, Kansas – Glickman, Missouri – Volkmer, Nebraska – Bereuter, New Mexico – Richardson, Oregon – AuCoin.

(LIC)

LIETUVA

VIEŠNAGĖS UŽSIENYJE

Lengviau duodamos vizos piliečiams, kviečiamiems apsilankyti pas užsienyje gyvenančius gimines ir pažįstamus. Tokiais atvejais, kai užsienyje sunkiai serga ar miršta giminaitis, viza turi būti išduota ne vėliau kaip per tris dienas. Šiaip vizoms išduoti yra nustatytas tam tikras laikas. Vilniuje buvo padidintas vizų ir registravimo skyriaus darbuotojų skaičius, kuris vis dar nėra pakankamas išaugusiai darbo apimčiai. Ne visiškai tinkamos vizų ir registravimo skyriaus patalpos. Už vizą į komunistinę šalį reikia mokėti 30 rublių, į kitas šalis – 200 rublių. Ji gaunama nemokamai, kai kelionė užsienin susieta su artimų giminių mirtimi ar jų kapų aplankymu. Viešnagių užsienyje skaičius nėra apribotas, tik reikalaujama, kad tokios kelionės būtų atostogų metu ir kad dėl jų nenukentėtų turimas darbas. Problemų sudaro rublių išsikeitimas į užsienio valiutą. Pastebėtas kai kurių išvykstančiųjų posūkis spekuliacijon: užsienio valiuton siekiama išsikeisti daugiau rublių negu jų reikia kelionei. Galimas dalykas, teks įvesti suvaržymus dažniau užsienin vykstantiems piliečiams. Reikalaujama, kad užsienin išleisti piliečiai tinkamai atstovautų Sovietų Sąjungai. Esą pasitaiško, kad Lietuvos gyventojai, užsienin išvykstantys privačiais ar tarnybiniais reikalais, pažeidžia muito bei kitas taisykles. Pažeidėjams viza išvykti užsienin nebus duodama. Vizos neišdavimas taipgi gali būti susietas su valstybinės paslapties išsaugojimu, išvykti norinčio moraline ar sveikatos būkle, pavojinga kitiems. Šiuo metu sprendžiamas išvykstančiųjų iš Lietuvos susisiekiimo klausimas lėktuvais su R. Vokietija, autobusais – su Lenkija. Nuo 1988 m. papildomai kursuos keleivinis traukinys Vilnius Varšuva. Gautas leidimas išvykti užsienin galioja pusę metų.

**GERIAUSIAS BŪDAS UŽSIMOKĖTI
MŪSŲ, LIETUVOS PRENUMERATA,
tai ištrsyti čekį Francisco Gavėnas arba
Petras Rukšys vardu ir pasiųsti paprastu
paštu.**

COMERCIAL SUEIKAS LTDA.

BEBIDAS FÍNAS EM GERAL, NACIONAIS E ESTRANGEIRAS

WISKIES - CHAMPANHES - CONHAQUES - LICORES - AGUARDENTES
CERVEJAS - REFRIGERANTES - SUCOS - AGUAS MINERAIS - ETC.

ACEITAM-SE ENCOMENDAS PARA FESTAS EM GERAL
CASAMENTOS, BATIZADOS, ANIVERSÁRIOS, CONFRATERNIZAÇÕES, ETC.

PROGRAME SUA FESTA E
DEIXE AS BEBIDAS SOB NOSSA RESPONSABILIDADE.

Rua Manaláa, 7 - CEP 03140 - Fone: 215-6227 - Vila Zelina - S. Paulo

MŪSŲ ŽINIŲS

PRISIMINTAS JURGIS MATELIONIS IR KITI MIRĘ SPAUDOS DARBUOTOJAI

Sekmadienį, sausio 3 d. Casa Verde buvo lietuviškos pirmo sekmadienio pamaldos. Per jas ypatingu būdu buvo prisimintas Jurgis Matelionis antrųjų mirties metinių proga. Kadangi "Mūsų Lietuva" pradėjo savo 40-sius gyvenimo metus, buvo prisiminti taip pat visi jau mirę laikraščio bendradarbiai ir pagalbininkai.

Mirties metinių proga buvo prisiminti ir BRONĖ ŠAPOLAITĖ, PAULINA SAKAREVIČIENĖ ir kitos kasaverdiečių mirusios giminės.

Mišiose dalyvavo visa Matelionių šeima ir Bronės Šapolaitės broliai Jonas ir Petras su šeimom.

AUKSINIS GIMTADIENIS

Praeitą sekmadienį, sausio 3 d. Casa Verdėje po lietuviškų pamaldų Brunos ir Luiz Matelionių Barbaro namuose buvo kukli šventė: reikėjo atšvęsti daug gimtadienių. Pirmiausia Matelionių-Barbaro Onos Silvijos ir Pauliuko 4 metų gimtadienį, o taip pat jų krikštijusio kun. PETRO RUKŠIO. Šis gimtadienis gal buvo kiek ypatingas, nes kun. Petriukas jau perėjo pusę amžiaus – šimtmečio slenkstį. Buvo malonu pabendrauti seniems bei jauniems ir dar matyti mūsų kunigėlių tokioj jaunatviškoj dvasioj. Mielą kasaverdiečių kapelioną nuoširdžiai sveikiname auksinio gimtadienio proga, linkime geros sveikatos, gausios Dievo palaimos ir dar ilgus metus darbuotis mūsų tarpe.

Kasaverdiečiai

SAUSIO PENKIOLIKTOJI

Mažosios Lietuvos, arba kaip seniau juos vadino, Prūsų, istorija labai skaudi, tragiška ir liūdna. Europos kraštų riteriai, pralaimėję tris kryžiaus karus, pakviesti Mozūrų kunigaiškščio Konrado, atsidangino į Prūsus, tęsti kryžiaus karą prieš pagonišką lietuvišką gentį. Pirmąjį puolimą teko atlaikyti prūsams. Nors jie ilgai ir narsiai gynėsi, bet prieš jungtines Europos jėgas vieni nepajėgė apsiginti. Jie buvo nugalėti. Lietuvos valdovas Mindaugas sutiko kryžiuočių ordinui atiduoti upių tėvo, Nemuno, žemupį. Tą patį

patvirtino ir Vytautas Didysis, nors jo laikais, Lietuvos galybė buvo pačioje aukštumpje, ir kryžieiviai sumušti. Jis pasitenkino atgavus Žemaičius. Taigi, ką didieji ir galingieji Lietuvos valdovai prarado, tą teko naujosios Lietuvos sūnams, drauge ir mažlietuviams, atpirkti. Istorinę klaidą, t.y., Nemuno žemupį su vieninteliu uostu, vėl gražinti Lietuvai.

Nežiūrint, kad abu kraštai gyveno skirtingą gyvenimą, ir istrijos raidą ilgus šimtmečius juos skyrė, Mažosios Lietuvos inaišas mūsų tautai yra labai didelis ir iki šiol nėra tinkamai įvertintas.

Mums, kuriems likimas lėmė gyventi svetur, tenka matyti, kaip greit tirpsta ir nyksta mūsų tauta. Kaip vaikai nesikalba su tėvais. Todėl mus stebina, kaip mažlietuviams galėjo taip ilgai savo kalbą išlaikyti ir nenutausti. Atsakymas aiškus. Nežiūrint kokios nelaimės juos slėgė, nežiūrint ką svetimieji jiems siūlė ar žadėjo, jie visada liko ištikimi savo tautai ir tėvų papročiams.

Karaliaučiuje gimsta pirmoji lietuviška knyga, čia pasirodo pirmoji lietuvių kalba biblija. Maž. Lietuvoje pasirodo pirmas lietuviškas laikraštis, dainų rinkiniai. Čia gimsta iki šiol neturintis sau lygaus – poetas Donelaitis. Visų, kurie per tiek laiko su visišku atsidavimu kovojo dėl tautos laisvės, dėl kalbos išlaikymo – čia neįmanoma išvardinti.

Pasaulio istorija težino tris tautas, kurios neturi sau lygaus pavyzdžio. Žydai, išblaškyti po visą pasaulį, nenustojo tikėti ir po 2000 metų susilaukė savo Izraelio. Suomiai, prisiglaudę tolumoje šiaurėje, visą laiką kovojo už savo laisvę ir su

daug galingesniu priešū. Todėl ir šiandien jie laisvi. Trečioji istorinė garbė tenka mūsų broliams mažlietuviams, kuriuos veik 700 metų valdė augštai civilizuota, technikoje ir daug kur pirmaujanti, vokiečių tauta. Jie per tiek laiko išliko gyvi savo tautai. Sulaukus tinkamo politinio susiklostymo, vėl prisijungė prie savo mielos tautos.

Vasario 16 dieną paskelbė pasauliui, kad Lietuva, daugiau negu šimtmetį vergavusi, tapo laisva valstybė. Sausio 15 d. 1923 m. Klaipėdos krašto sukilimu, dalis Mažosios Lietuvos, vėl grįžo prie savo kamieno, prie savo tautos, prie Lietuvos. Abi šios dienos mūsų tautai labai reikšmingos ir lygiai brangios.

Vyturys

JUOKAI

— Šiandien buvau pas daktarą sako žmona vyrui. — Jis patarė paimiti mėnesį atostogų Italijoje. Ką man daryt?

— Eik pas kitą daktarą.

— Jonai, paskolink man penkis svarus. Atiduosiu, kai gausiu sekančią algą.

— Kada tu ja gausi?

— Negaliu tikrai pasakyti. Šiuo metu esu bedarbis.

— Tėveli, ar moki pasirašyti užsimerkes?

— Manau, kad tai nesunku, suneli.

— Tai puiku! Užsimerk ir pasirašyk man mokyklos pažymėjimą.

PARDUODAM E

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS – Adesivos

SKYDELIOUS su grandinėmis

Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

ANGIE

GIRCKUS & CIA. LTDA.

CONFECÇÃO MASCULINA E FEMININA

MODAS

Rua Solon, 773
CEP 01127

Fone: 221-6377

Bom Retiro

— São Paulo — Capital

MŪSŲ ŽINIOS

MALDOS KALENDORIUS

Galime puoselėti glaudesnę jungtį su Lietuvos tikinčiaisiais, kovojančiais už savo krikščionišką tikėjimą bei laisvę, per MALDĄ. Atkreipdami laisvojo pasaulio dėmesį į Lietuvos tikinčiųjų padėtį ir per maldą jiems suteikdami didesnę moralinę pagalbą, mes stipriname Lietuvos Bažnyčios ir tautos viltį.

Todėl Lietuvių Katalikų Religinė Šalpa ir šiemet sušatė MALDOS KALENDORIŲ, kuriuo kviečiama centrinės organizacijos, mokyklos, įvairios sąjungos, vienuolijos ir vienuolynai, stovyklos ir lietuvių centrai, parapijos, misijos ir bendrijos, pagal jiems kalendoriuje nustatytą dieną (arba artimiausia proga), organizuoti specialias pamaldas už Lietuvą.

- Centrinės organizacijos: sausio mėnesį,
- Ateitininkai: vasario — kovo mėn.,
- Mokyklos: balandžio — gegužės mėn.,
- ALRK Moterų sąjungos — gegužės mėn.,
- Vienuolijos ir vienuolynai: birželio — liepos mėn.,
- Skautai — rugpiūčio mėn.,
- Vyčiai: rugpiūčio — spalio mėn.,
- Spauda — leidėjai: spalio mėn.,
- Parapijos, misijos ir bendrijos: visus metus.

Patogumo dėlei išrinksim iš bendro kalendoriaus datas, liečiančias Braziliją ir, bendrai, P. Amerikos lietuvius, šiais pirmąisiais 1988 metų mėnesiais.

S a u s i o

- 2 - Argentinos Birutės D-ja, B. Aires;
- 4 - P. Amerikos L.K. Kunigų vienybė, S. Paulo;
- 23 - Fatimos Marijos parapija, Montevideo;
- 25 - L.K. Moterų D-ja, São Paulo;
- 26 - L.R.K. Šv. Juozapo B-nė, S. Paulo;

V a s a r i o

- 2 - Gyvasis Rožančius, B. Aires;
- 16 - Nepriklausomybės šventė: Visi meldžiasi;

K o v o

- 4 - Šv. Kazimieras: Visi meldžiasi;
- 25 - Ateitininkai, São Paulo.

PAL. JURGIO MATULAIČIO ŠVENTĖ
Vilniaus arkivyskupas JURGIS MA-

TULAITIS-MATULEVIČIUS Popiežiaus Jono Pauliaus II buvo viešai paskelbtas **PALAIMINTUOJU** (beatus, bem-aventurado) per Lietuvos Krikšto 6-to šimtmečio minėjimą Romoje praėjusio birželio 28 dieną. Ir jo, kaip Palaimintojo, liturginę dieną, Popiežius paskyrė sausio 27 (jo mirties metines: sausio 27-tą 1927 metais).

Taigi pirmoji Palaimintojo Jurgio Matulaičio liturginė šventė: sausio 27 (šiemet išpuola trečiadienį).

Ar šventė prigis, įsipilietins, plėsis, taps populiaria lietuvių tautos švente priklausys nuo pačių mūsų.

Kad galėtumėm pradėti nors kiek susipažinti su nauju Palaimintuoju, stengsimės nors per ML (lietuviškai ir portugališkai) pristatyti pagrindinius jo gyvenimo bruožus ir jo asmenybę.

KITAS TARPTAUTINIS ŠIMTMETIS

Moderniųjų amžių šventųjų tarpe **KUN. JONAS BOSKO** — visur pažįstamas kaip **DON BOSCO** — gal yra populiariausias šventasis. Jo labdaringos institucijos išdygusios beveik iš nieko, jo įkurtos ypač neturtingam jaunimui mokyti ir auklėti mokyklos paplitusios visam pasauly, nė kurie nuostabūs jo užsiėmimai net ir šiandien stebinantys pasaulį, kad kilę ir įgyvendinti vien tik jo ryžtu, ištvėrme, tvirta valia ir nepalaužiamu pasitikėjimu Dievo Apvaizda ir Marijos globa — visa tai iššaukė jam simpatiją ir pagarbą net ir nevisai "bažnytinių" visuomenės asmenybių. Visi matė jame artimui pasišventusį dvasiškį, virš visų partijų meilės apaštaly, žmonijos geradarį.

Tad ir Don Bosco mirties šimtmečiui (1888-1988) paminėti subruzdavo visas pasaulis. Pavyzdžiui Italija išleis 500 litų monetą su savo tautos šventojo atvaizdu, 40 valstybių numatė išleisti komemoratyvinį pašto ženklą, Italijos RAI jau pagamino per TV perleistiną filmą iš Don Bosco gyvenimo; Popiežius paskelbė ypatingus jaunimo metus, su išimtiniais atlaisvėjimais; o patys saleziečiai-salezietės, pasklidę po pasaulį (93-se valstybėse), yra numatę plačią minėjimo programą.

O kaip mes, lietuviai, pasireikšime šioj srity? Juk tam tikru laiku (ypač 1927 - 1940 metų laikotarpy) Don Bosco Lietuvoj jautėsi tikrai kaip namie. (KPG)

MŪSŲ MIRUSIEJI

Baigdama žemiškąją kelionę gruodžio 19 d. mirė **JULĖ BIČKŪNAITĖ SILICKIENĖ**, sulaukusi 95 metus amžiaus. Buvo gimusi 1892 m. Lietuvoje, Steigvilių kaime, Žeimelio valsčiuje, Biržų — Pasvalio apskrityje.

Pirmojo pasaulinio karo metu, laike vokiečių okupacijos, ji mokytojavo Joniškėlio pradinėje vaikų mokykloje ir vėliau, jau prie Lietuvių valdžios, Obeliuose. Būdama jautri savo tautiečiams ir žinodama vokiečių kalbą, daug gelbėjo juos nuo įvairių okupanto skriaudų, kaip gyvulių ir maisto rekvizicijų ir t.t. 1919 metais aktyviai dalyvavo Lietuvos partizanų veikloje kaip partizanė savanorė, parodydama savo drąsą statant į pavojų gyvybę. Tais pačiais metais iškėjo už karo valdininko, Jono Silicko ir 1919 m. su dviem savo vaikais — sūnum Jonu ir dukra Danute, atvyko į Braziliją, São Paulo miestą pas savo vyrą, kuris jau buvo atvykęs anksčiau.

Priklausė Moterų ir Maldos Apaštaltavimo draugijoms. Jos kūnas buvo kremuotas Vila Alunos krematorijoje.

Ji paliko didžiausiame liūdesyje savo mylimą šeimą: vyrą, vaikus, anūkus ir proanūkus.

Tegul Dievas jai suteikia amžiną ramybę.

Gruodžio 14 Lietuvoj mirė **BERNARDAS ŠUKYS**, Algirdo Šukio (Sto. Andrė) brolis. Suimtas ir išvežtas į Sibirą, ten išsikamavo 13 metų. Be sveikatos grąžintas į Lietuvą, po 13 metų kančių ten dar škentėjo 20 metų. Tai atvaizdas ir simbolis svetimtaučių kankinamų Lietuvos.

7-tos dienos Mišios už a.a. Bernardą Šukį buvo atlaikytos gruodžio 20 d. 9 val. šv. Kazimiero parapijos koplyčioj.

Bernardai, ilsėkis Dievo glėbyje! Ir meldis už mus!

POSTO DE SERVIÇOS

SOUZA L.T.D.A.

Rua Voluntários da Pátria, 1275
Santana

Tel. 290-4899

KALĖDŲ EGLUTĖ ZELINOJ

Gruodžio 20 atėjo "Kalėdų Senelis" ir į šeštadieninę lituanistinę mokyklą Zelinoje. Eglutę lietuvių vaikams ir anūkams suruošė BLB-nė; programą išpildė šeštadieninės mokyklos mokiniai. Salė (permaža) buvo perpildyta publikos. Dalyvavo visos mokytojos ir beveik visi mokiniai (išskyrus Siličkų šeimą, dėl šermeņu namuose).

Marytė Aleknavičiūtė pranešinėjo programą, Kristina Žalkauskaitė ir Ona Paula Tatarūnaitė palydėjo dainas pianinu, Nilza Guzikauskaitė-Celišauskienė ir Liucija Jodelytė-Butrimavičienė vedė programą, Magdalenai Vinkšnaitienei viską koordinuojant, rėšant.

Adilsonas Puodžiūnas visus pasveikino su Kalėdom ir N. Metais visų suaugusiųjų kurso lankytojų vardu; Butrimavičių Pauliukas padeklamavo eilėraštį Gimusiam Kristui; keli "skaitovai" paskaitė kelias eilutes; paskui vyko visa programos pynė, susidedant iš žodžių ir veiksmų.

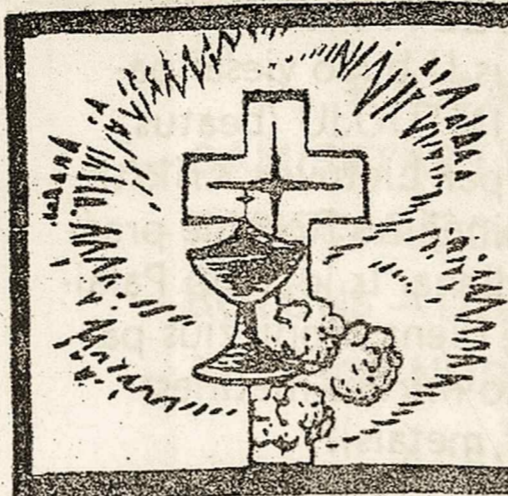
Programoj buvo šie numeriai:

- Šitam dideliam būry,
- Tėveli, mestreli,
- Vijo lizdą pelėda,
- Aš einu į svečius,
- Grybs, grybs, baravyks,
- Čigonėliui, duos, duos, duos,
- Išėjo tėvelis į mišką,
- Klumpakojis,
- Suktinis,
- Ilgiausių metų.

Vaikai dainavo, šoko, kryptčiojo, išpildydami išmokus veiksmus, o taip pat... įnešdami nemažai ir asmeninės "iniciatyvos".

Nors Brazilijoj visur kur infliacija ir didelės krizės metas, vistik Kalėdų Senelis atėjo net su dviem maišais dovanų ir buvo labai dosnus. Bet ir pasirodė nemažai smalsus. Nemokėjo "braziliškai", tad ir klausinėjo lietuviškai: "Kaip tavo vardas? Kiek metų? Kokiam skyriui esi? Ar patinka mokyti? ..." Ir panašiai. Kas mokiniams, tik ant greitujų išmokus du ar tris žodžius, "pasikalbėjimą" su Kalėdų Seneliu padarė gana keblų.

- Koks tavo vardas — klausia Senelis.
- Ačiū, — stenėdamas atsako užklaus-tasis, visas savo pastangas nukreipęs į dovanų pakietuką...

AŲA

JULIJAI SILICKIENEI

šios žemės kelionę užbaigus toli nuo gimtosios Lietuvos, reiškiamė gilią užuojautą bendrame liūdesy visai jos palikuonių kartai ir ypatingai jos gyvenimo palydovui JONUI SILICKUI Jr.

Mošinskių šeima

P. Jonas Tatarūnas BLB-nės valdybos vardu dėkojo mokyklos koordinatori p. Magd. Vinkšnaitienei bei visoms mokytojoms už pastangas ir ragino tėvus daugiau svarbos skirti šiai, kad ir kukliai, lietuviškai mokyklėlei, ir, galimai, ją pratęsti, lietuviškai kalbant namuose.

Reikia liūdnai pastebėti, kad mes, lietuviai, dedam tikrai permažai pastangų mokyti ir mokytis lietuviškai. Net kitataučiai mus pralenkia. Antai, ML-vos redakcijai paštą atneša toks Manė, portugalų kilmės. Bet visuomet pasveikina "Gerą dieną", paskui pasakoja: "Atėjo paštas... Tai tik tiek... Šiandien nedaug, rytoj bus daugiau... Sudie..."

Bet ir ne tokie, "kasdieniai", asmenys. Škaitau, pav., lietuviškoj spaudoj ("Europos Lietuvis" — 1987.XII.2, "Tėviškės Žiburiai — XII.8): Vilniaus Aušros Vartų Marijos šventės proga (lapkričio 16 d.) Popiežius Šv. Petro bazilikoje įrengtoje lietuvių koplyčioje atnašavo Mišias lietuviškai ir Mišių pradžipje pasakė pamokslą, kurį (lietuviškai) atspausdino net Vatikano dienraštis "L'Osservatore Romano", o Vatikano radijas perdavė į Lietuvą. Tuo tik noriu pasakyti, kad toks asmuo, kaip Popiežius, užimtas visokiais kitokiais rūpesčiais ir dar kitatautis, skaito, kala, kartoja, tuos kad ir kelis lietuvių kalbos sakinius, kad neišeitų "darkyta" lietuvių kalba — ir tuo mes džiaugiamės, kai tuo tarpu dauguma iš mūsų "lietuvių" ar "lietuviukų" net į kelis metus neišeina iš to dviejų, trijų — Labas, Sudie, Ačiū — žodžių rato; o paskaityt ar atmintinai eilėraštuką išmokt — persunku.

Būtina nors truputį daugiau pasipausti.

= KPG

• Kas bėga nuo lietuviškos spaudos, bėga nuo savo tautos

ŽEMIŠKOJI LITANIJA

Viską gavau iš tavęs,
Žeme žemuže.
Palaimink mirties vestuves,
Žeme žemuže.

Sujunki mudviem rankas,
Žeme žemuže.
Tegu su žiedu užkas,
Žeme žemuže.

O tu nueik pas kitus,
Žeme žemuže.
Ir atkelki vartus,
Žeme žemuže.

Kazys Bradūnas

KULTŪRINIS KAZIMIERINIS FONDAS

1985 metų rugpiūčio 25 dieną São Paule įsisteigė KULTŪRINIS KAZIMIERINIS FONDAS (KKF) — FUNDO CULTURAL CASIMIRIANO. Fondui pradžia sudarė Kazimierinių Metų Ruošos komiteto pirmininko, kun. Pr. Gavėno, įnašas — Cr.1.000,000.

Fondo tikslas — KKF-das turi tikslą sudaryti finansinę paramą lietuviškam kultūriniam veikimui, ypač spaudos, mokyklų ir, bendrai, jaunimo reikalams.

Fondo kapitalas — KKF-do kapitalą sudaro laisvas tautiečių bei kitataučių įnašas, palikimai, tam tikslui renkamos aukos.

Kapitalas lieka nejudomas; tik kapitalo uždarbis galės būti panaudotas aukščiau numatytiems tikslams.

Fondo administravimas — KKF-dą globos, valdys ir administruos šv. Kazimiero parapijos atsakingi ir teisėti pareigūnai.

Fondo likvidacija — Jei užsibaigtų ir pranyktų numatytieji tikslai čia, Brazilijoj, KKF-do kapitalas būtų perleistas panašiais tikslais veikiančiom organizacijom kitur.

PAGERBKIME SAVO MIRUSIUOSIUS IRAŠYDAMI JUOS Į KKF FONDA.

CHOPPERIA
ALEXCHOPP LTDA.

CHOPP — PIZZA — QUEI JOS — FRIOS
RESERVAS PARA FESTAS — MUSICA AO VIVO
Rua SOLON 1062 — Bom Retiro — Tel. 223-2333

DOM LUCIANO APIE MUS

"Sekančią dieną išvažiavome į Kauną" pasakoja iš Sovietų Sąjungos ir Lietuvos grįžęs Brazilijos Vyskupų Konferencijos (CNBB) pirmininkas Dom Luciano Mendes de Almeida.

Užklaustas, kaip susikalbėjo Lietuvoj, Dom Luciano atsakė: "Lietuvoj mes kalbėjome visomis kalbomis – lotyniškai, itališkai, angliškai, vokiškai. Ten esantis vertėjas rusas buvo tikrai nereikalingas... o po pietų, matydamas, kad esąs ne taip jau reikalingas vertimams daryti, pasitraukė". Ir susitiksieji jautėsi laisvesni. Tad – tęsia Dom Luciano – "daug papasakojau jiems apie lietuviškas parapijas São Paulo mieste, apie Vila Zelinoje gyvenančius lietuvius, jų veiklą, šv. Kazimiero parapiją, apie Maldos Dieną už Lietuvą, kuri jau yra įvesta į Brazilijos katalikų liturginį kalendorių, apie lietuvių katalikų leidinius, kuriuos gauname iš šv. Kazimiero parapijos ir išdaliname Brazilijos vyskupijoms..." (Plg. reportažą "Ką matė Brazilijos vyskupas Lietuvoje", Žiburiai 1987.XII.1)

Buvęs konsulas Brazilijoje, P. Paulius Gaučys, iš Madison, siųsdamas kun. Pr. Gavėnui kalėdinius sveikinimus, priduria: "Straipsnis Tėviškės Žiburiuose apie Dom Luciano kelionę buvo labai plomus ir naudingas. Vistik tas Jūsų Dom Luciano bravo vyras..."

Taigi darosi keista, skaitant Tėviškės Žiburiuose (1987.XII.22, psl. 19) "Brazilijos lietuviai ir jų veikla", tokį išsireiškimą: "Kardinolo komentarai Brazilijos spaudoje, šiam (kam? – PG.) sugrįžus iš S. Sąjungos, lietuviams buvo labai skaudūs" Čia, atrodo, yra kelių sakinių (ir informacijų) mišinys, kieno nors sujauktas, viena. Tuo tarpu vysk. Dom Luciano, Brazilijos Vyskupų Konferencijos pirmininkas, apie padėtį Lietuvoj santūriai, bet objektyviai, informavo tiek Brazilijos vyskopus ir brazilų spaudą, kiek pačius São Paulo lietuvius. Informacijos šiems pastariesiems buvo perteiktos ir per lietuvių spaudą – MŪSŲ LIETUVĄ (1987.X.15 ir 22) ir TEVIŠKĖS ŽIBURIUOSE (1987.XI.24 -XII.1).

FRANCO MONTORO SVEIKINA

Buvęs São Paulo valstijos gubernatorius, Franco Montoro, siųsdamas kun. Pr. Gavėnui kalėdinius sveikinimus su kortelėj, nuotrauka visos šeimos (24 asmenys), rašo:

"Que as festas do Natal e Ano Novo façam renascer em todos nós as esperanças de um desenvolvimento mais justo e solidário. Franco Montoro e familia".

O kun. Gavėnas jam nusiuntė straipsnį-informaciją "Davi" ir "Golias" na Lituânia.

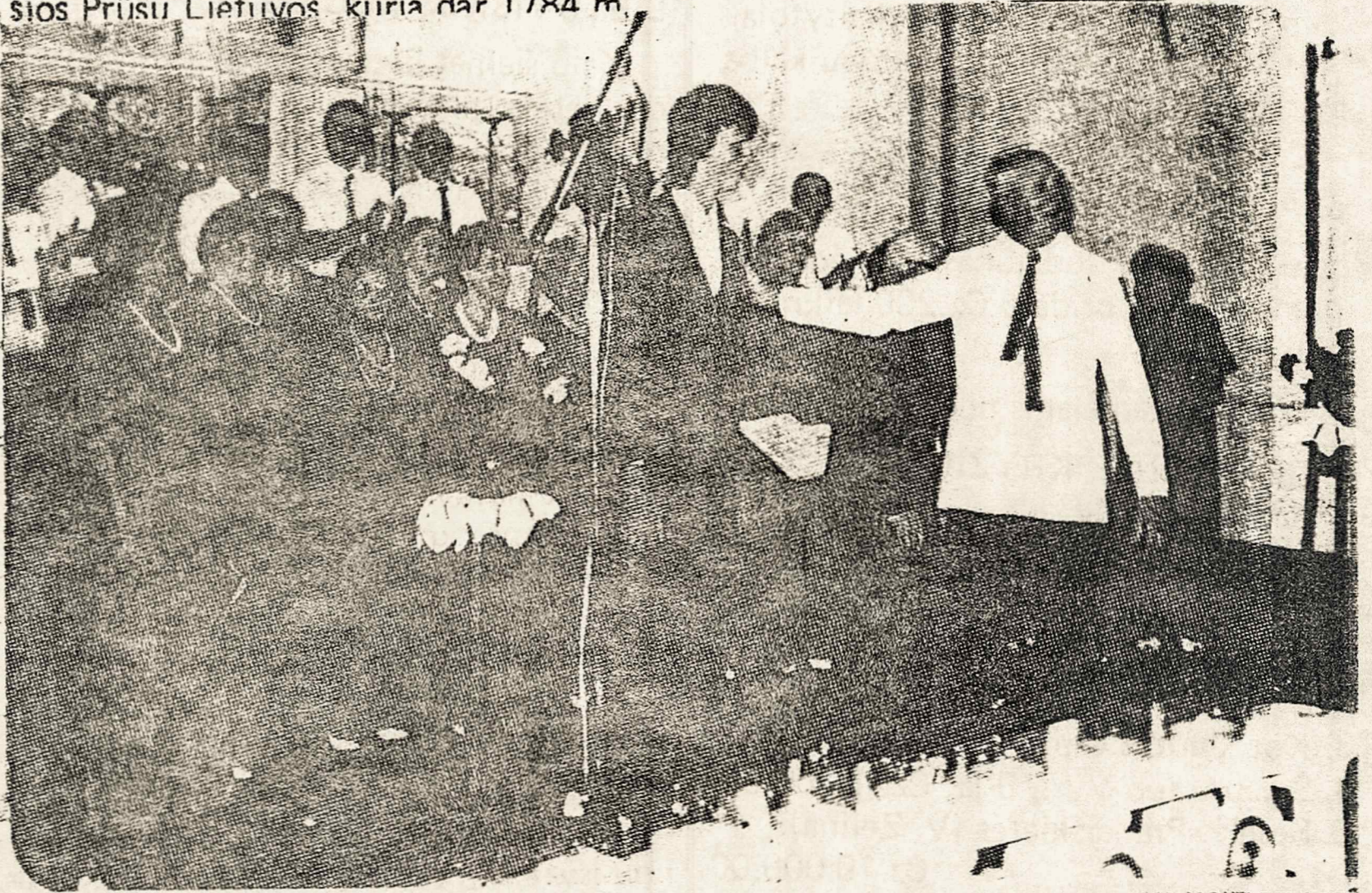
Sveikiname

**KUNIĞĄ PETRĄ RUKŠĮ
GIMTADIENIO PROGA**

Viešpats Jį telaimina, kad ir toliau galėtų uoliai rūpintis senelių ir ligonių lankymu bei priežiūra. Geros sveikatos ir sėkmės visuose savo darbuose.

Labdaros Ratelis

šios Prūsų Lietuvos, kuria dar 1784 m.

Maestro VIKTORAS TATARŪNAS pristato jauniausią organistą – AUDRĮ PAULIŲ TATARŪNĄ, akompanavusį, pakaitom su M^o Feliksu Girdausku ir C. Taschetto

CHORO 50-METIS

Gruodžio 20 Lietuvių Romos Katalikų Bendruomenės Choras atšventė savo Aukšinį Jubiliejų įspūdingu KALĖDINIŲ KONCERTU. Jubiliejaus minėjimas buvo naujovė ir koncertui pasirinkta vieta – Vila Zelinos Šv. Juozapo bažnyčia.

Patį koncertą ir jo sukeltus pergyvenimus jautriai aprašo ML em português puslapy rašytojas Henrique Lošinskas Alves, nuo mažens lankęs V. Zelinos bažnyčią ir augęs šioj bendruomenėj. Tad į tą puslapį yra kviečiami ir ML skaitytojai. Čia patiekiame tikrai programos numerius, iš ko matosi koncertui pasirinktų ir išpildytų giesmių įvairumas.

Pirma dalis:

1. Noite Azul – Caldas-Cavalcanti
2. Tyliają Naktį – Juozas Naujalis
3. Sveikas, Jėzau Gimusis Trad.Lituana
4. Neverk, Kūdikėli Idem
5. Gul šiandieną Idem
6. Linksmą giesmę Idem
7. O primeiro Natal Trad.Inglesa
8. Os pastores e os anjos Trad.Francesa
9. O Tannenbaum Trad. Alemã
10. Tu scendi dalle stelle Trad.Italiana

11. O bela noite

A. Adams

Antra dalis:

1. Em alta noite	Trad.Polonesa
2. Piemenys, Piemenys	Čiurlionis
3. Reis do Oriente	H.Hopkins
4. Cristãos, vinde todos	(Adeste,fideles)
5. Noite feliz	F. Gruber
6. Rapsodia de Natal	Caldas-Cavalcanti

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Bronius MECELIS	L. z. 800,00
Pranas SATKŪNAS	Cz1.000,00
Jonas JAKUTIS	Cz. 800,00
Roberto KARSOKAS	Cz.500,00
Jonas BAJORYNAS	Cz4.000,00
Jorge PROKOPAS	Cz.800,00
Vytautas Algirdas ŠUKYS	Cz1.000,00
Algirdas ŠUKYS	Cz3.000,00
Eduardo JAKŠTYS	Cz. 800,00
Veronica G. BEMONTI	Cz.1.000,00
Petras ŠIMONIS	Cz1.000,00
Antanas AUGUSTAITIS	Cz.500,00
Elena VOJEVODSKIENĖ	Cz.800,00
Jonas BARSCEVIČIUS	Cz.500,00
Mikalina NEMICKIENĖ	Cz.800,00
Viktorija ZARAKAUSKAS ZINEVIČIUS	Cz.800,00

ADVOCACIA E IMÓVEIS
EDSON DEOMKINAS

Direito CIVIL · Dir. CRIMINAL
Direito TRABALISTA FONE: 449-4379

COMPRAS - VENDAS - ADMINISTRAÇÃO DE BENS

Av. Novo Horizonte, 213 · Conj., 2 · Vila Sacadura Cabral · S. André

MŪSŲ ŽINIOS

PARAMA "MŪSŲ LIETUVAI"

— Seselės Pranciškietės švenčių proga įteikė "Mūsų Lietuvos" administracijai Cz.5.000 kaip "paramą lietuviškam laikraščiui". Už ką ML-vos redakcija ir administracija Seselėms nuoširdžiai dėkoja. Tai ir čia apaštalavimas — ir prisidėjimas prie lietuviškos išlaikymo. Juk, kaip rašo viena savaitraščio skaitytoja, "ML daug prisidėjo, kad lietuvių kalba manyje išliktų dar gyva".

— ML-vą Cz.1.000 auka parėmė ir p. Algimantas Saldys.

— Adilson Puodžiūnas, mokėdamas prenumeratą, pridėjo Cz.200 laikraščiui paremti.

Visiems rėmėjams nuoširdi padėka.

PARAMA LIET. KRYŽIUI APARECIDOJ

1. Povilas Gaučys (Madison, Usa) Cz. 1.625,00
2. Saleziečiai/Sv. Kazimiero p-ja. Cz. 1.000,00
3. Kpt. Juozas Čiuvinškas Cz. 1.500,00
4. Sv. Juozapo Vyry B-ja. Cz. 1.000,00
5. Seselės Pranciškietės (V. Zelina) Cz. 10.000,00
6. Petras ir Emilija Merkiai Cz. 1.000,00

Lietuviškas kryžius didžiausioj Marijos šventovėj įpilietins Lietuvą "Marijos Namuose". Ir sudarys tvirtą atramos tašką.

NAUJI METAI V. ZELINOJ

Zeliniečiai Senuosius Metus išlydėjo ir Naujuosius sutiko "Reveilone" Sesių Pranciškietė salėje. Prisirinko tautiečių ne tik iš Zelinos, o ir iš tolimesnių vietovių, lietuvių ir jų bičiulių. Vakaras naktis praėjo linksmai, gražiai, šeimyniškai. Vakariene, kun. Šeškevičiaus esant virtuvės "metre", buvo įvairi savo patiekalais, apsti ir soti; muzika "Conjunto S.O.M" užpildė "tuščius tarpus", kvietė pamiklinti sustingusias kojas ir savime iškvietė, ypač choristus, savo balsais prisidėti. Buvo nemažai jaunimo; ypač jis davė visiems šį linksmą, gyvą, judrų toną. Ir buvo gražu stebėti jaunimą ir senimą sudarant bendrą linksmą junginį. Lai tas juginys auga per šiuos 1988 metus. Ir Viešpats telaimina.

MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATĄ GALIMA UŽSIMOKĖTI TAIP PAT V ZELINOS PARAPIJOS KLEBONIJOJ.

CURSO

AUDIOVISUAL

DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA

Informações: tel. 273-0338

Pirmasis šių metų "Mūsų Lietuvos" numeris, kuris taip pat pradeda 40-sius savaitraščio leidimo metus, skiriamas

KUNIGUI PETRUI RUKŠIUI

— redaktoriui 50-to gimtadienio proga.

Sveikiname mūsų mielą redaktorių, linkime geros sveikatos ir ištvermės dar ilgai dirbti lietuviškos spaudos baruose bei mūsų tarpe.

ML-vos Bendradarbiai

LIETUVIŠKOS KŪČIOS

Kaip šiemet lietuviai praleido Kūčias dar neteko plačiau nugirsti. Tačiau vienas kitas iš vietinių, gavę knygele "FELIZ ETERNO NATAL" su plotkele, įsiskaitė ir atšventė "pagal ritualą". Taip buvęs Regional da Moóca administratorius ir dabar IMOBS vedėjas dr. Benjamim Sequeira, užsibaigus tą vakarą Kalėdų novenai, ir prie stalo susirinkus visi dvigubai šeimai (virš 20 asmenų), pristatė lietuviškų Kūčių prasmę, meldėsi sekdamas knygele, dalijosi plotkele ir, aišku, prisiminė ir Lietuvą bei lietuvius. Taip pat ir vienas iš Juventus klubo administratorių, sr. Luiz de Biase.

Ir Mookos Dom Bosco instituto saleziečiai, laužydami ir dalindamiesi plotkele, džiaugėsi į jų Kalėdų vigilijos vakarienę įnešta "naujove". Tikrai jų Kalėdų išvakarių vakariene nieko neturi, kas nors kiek primintų mūsų "Kūčias". Jos, gyviau pergyventos, daugiau įprasmina ir pačias Kalėdas. Jos ypač reikšmingos vaikams, jaunimui.

UŽSIMOKĖJO UŽ ML

Veronika PUNDZEVIČIENĖ	Cz.800,00
Mauricio BENDORAITIS	Cz.800,00
Petronėlė BANIENĖ	Cz.500,00
Antanas RUDYS	Cz.800,00
Alg. Saldys	Cz.1.000,00
Jonas MAKUSEVIČIUS	Cz.800,00
Juozas VAIKŠNORAS	Cz.800,00
Valter PALILIUNAS	Cz2.400,00
Vladas JURGUTIS	Cz1.000,00

PAIESKOJIMAS

Giminės Lietuvoje ieško PRANO TAMULIO, kuris turėjo vaikus Praną, Stasę, Kazę ir Antaną (turbūt imigravę 1926-9), gyvenę Mandaquari, palei Sorocabos traukinio liniją. Galėtų būti PRANAS ir STASĖ TAMULIAI, kurių adresas prieš 10-15 metų buvo Rua 2, Nr. 20, Vila Arlindo, 03257 SP-SP.

Kas žinotų, parašomas pranešti ML-vai.

ATVYKSTA IŠ JAV-BIŲ

Rašo iš Čikagos Angela Lescinskienė: "Bėgame nuo šalčio. Tau sausio mėnesį atsidursime Brazilijoje. Pasimatysim. — Angela".

Taigi, Angela ir Juozas Lescinskai atvyksta iš Š. Amerikos pasišildyti sausio mėnesį Pietų Amerikoje. Iš anksto sveikiname.

SAUSIO MĖNESIO GIMTADIENIAI

Sveikiname savo narius, kurie švenčia gimtadienį šį mėnesį ir linkime sėkmės.

01/01	— Norbertas Stasiulionis
01/01	— Elena Pavilionis
01/01	— Joana Satkūnas
04/01	— Marcia Pavilionis
13/01	— José Armando Tatarūnas
14/01	— Irene V. Butvinskis Barbosa
17/01	— Liudvikas Jarmalavičius
17/01	— Endrikas Guzikauskas
17/01	— Aldona L. Boguslauskas
20/01	— Aleksandras J. Valavičius
22/01	— Silvana Aradzenka
28/01	— Claudia Pratali
31/01	— Ramutis Idika

Sajungos-Aliança
Valdyba

DĖMESIO!

PASIKEITĖ GATVĖS VARDAS

Atletinio klubo "Juventus" iniciatyva ir pastangomis Juatindiba gatvė, kurioje yra šv. Kazimiero parapijos ir MŪSŲ LIETUVOS savaitraščio redakcijos administracijos bei Brazilijos Lietuvių Bendruomenės būstinė, São Paulo Miesto Savivaldybos (Município) tapo pakeista į "Juventus" gatvę.

Taigi dabar, vietoj Juatindiba, vartotina Juventus. Tad parapijos, ML-vos ir BLB-nės dabartinis adresas:

Rua Juventus, 28 — Pque. da Moóca
03124 SÃO PAULO, SP.
Brasil (Telef.:273-0338).

Geriausia dovana

KIEKVIENA PROGA

UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVA"

GIMINĖMS — DRAUGAMS — PAŽĪSTAMIEMS

Šią brangią dovaną jie prisimins 50 kartų — visus metus